

ZUŠ Jirkov

**Rozhovor s Milenou
Sailerovou**

**Chcete své dítě
přihlásit na varhany?**

Vážení a milí čtenáři,

každý se jednou dostane na křižovatku, kdy musí udělat životní rozhodnutí. I když se ho snaží oddálit, okolnosti ho doženou a musí jednat.

I redakce časopisu proZUŠ se ocitla na rozcestí. A ne dnes, už v srpnu. Tehdy totiž skončil dotační program Evropské unie, který vydávání časopisu podporoval. Již v dubnu jsme proto společně s vámi, čtenáři časopisu proZUŠ, hledali další možnosti financování. Žádná instituce však naši činnost nepodpořila, prý už do základních uměleckých škol teče peněz dost.

Časopis proZUŠ je tak odrazem české společnosti v postoji k umění. Když je nabízeno zdarma, nevdává nám, ohodnotíme ho potleskem i slovem uznání, máme-li však zaplatit, ztrácíme zájem.

Víte, že již 3 měsíce 3 lidé pracují v redakci jen z lásky k umění? Redaktorka, korektorka a grafická editorka. Naplňuje nás to, spolupráce s autory článků je úžasná a odezvy od čtenářů jsou hnací silou pro ty desítky hodin. I díky anketě, kterou pro nás zpracoval Ústav školství, z.ú, jsme zjistili, jak se Vám časopis líbí. Dozvídáte se z něj o úspěších škol z různých koutů republiky, dokonce i Slovenska, oceňujete rady ostatních ředitelů, články o zajímavých akcích i informace pro rodiče, kteří si časopis také oblíbili. Chceme, aby tohle všechno pokračovalo. Nejen proto, že nás to baví, ale vnímáme i smysl a přínos časopisu.

Být redaktorkou si žádá nemálo času. Vytrvali jsme 3 měsíce bez nároku na mzdu. Takto se ale nedá setrvávat dlouhodobě. Slíbili jsme autorům článků vydat ještě prosincové číslo a tím se zřejmě budeme muset s Vámi rozloučit. Ještě před nedávnem nás motivovala naděje, že si časopis pod svá křídla vezme jedna velká školící agentura, nestalo se tak.

Dovolte mi na odlehčení rozloučit se citátem z divadelní hry jednoho z největších Čechů: „Ale to už já nebudu, to přijde jinej, mladší. Sekáč. Ne jako já. Ten se nezakecá. Na shledanou.“

Redakce časopisu proZUŠ

Obsah

- 4 ZUŠ Jirkov
- 6 Rozhovor s Milenou Sailerovou
- 13 Chcete své dítě přihlásit na varhany?
- 19 TVÁŘe Václava Havla
- 21 Mezinárodní kontrabasová soutěž
- 24 ZUŠ Bohuslava Martinů získala nejvyšší trofej
- 26 Workshop a sklářská dílna
- 28 3x zlato z Itálie
- 30 Edith Piaf 3. díl – Očima odvážného muže, tančícího tatínka
- 36 Nabídka DVPP 2015–2016
- 39 Kalendárium
- 41 Minikvíz
- 42 Luštění

ZUŠ Jirkov

Budova ZUŠ Jirkov

Budova ZUŠ Jirkov byla postavena v roce 1905 jako základní škola a k tomuto účelu sloužila mnoho let. Poté byla postavena nová ZŠ a umístěna do panelové zástavby. Obrovská budova staré základní školy, dominanta města, zůstala prázdná. V té době rostly počty žáků v umělecké škole, rozšiřovaly se obory a stávající budova již přestávala stačit. Vedení města udělalo moudré rozhodnutí a velkorysé prostory věnovalo právě umělecké škole. Velké učebny základní školy nechal zřizovatel přepažit, takže vznikly učebny akorát pro naše potřeby. Z tělocvičny jsme už sami a na své náklady vybudovali koncertní sál, který nám dodnes slouží v téměř původní podobě a ke spokojenosti nás všech.

O obrovskou plochu budovy jsme se nejprve dělili s různými organizacemi, ale jak šel čas, počet žáků se zvyšoval, a tak z původních cca 360 žáků máme dnes žáků 820, a tím i zcela naplněnou kapacitu školy. Je to obrovský rozdíl a pohodlí, pracovat v tak velkorysém prostoru. V podstatě si můžeme plnit sny a plány, které ve staré škole uskutečnit nešly. V původní budově mohl pracovat pouze hudební obor a ještě dost omezeně, protože prostory byly stísněné. V současné budově se daří všem čtyřem oborům a každý má dostatečný prostor pro práci i kreativitu.

Koncertní sál ZUŠ Jirkov

Sousoší Múza – Talent – Píle

Velmi strategické je i umístění školy ve středu města, v těsné blízkosti autobusového nádraží, takže je snadno dostupná všem zájemcům. Zároveň je však okolí školy plné zeleně, proti škole je městský park a škola má exteriéry s parkovou úpravou. Kromě sousoší Múza – Talent – Píle, které má svůj příběh a bylo stvořeno právě pro naši školu panem sochařem Josefem Šporgy, máme v parku velmi zajímavé lavičky. I ty mají svůj příběh. Komorní smíšený sbor Ventilky byl před pár lety na Maltě na mezinárodní sborové soutěži a ve Vallettě, kde se soutěž konala a kde je překrásný park Barrakka. Zde jsem ráda odpočívala na půlkruhových lavičkách, které se mi velmi líbily. Tenkrát jsem si je vyfotila. A když jsem potom tvořila ve škole park, vzpomněla jsem si na lavičky na Maltě a nechala jsem je podle fotografie vyrobit, takže si v podstatě Ventilky přivezly na památku nejen zlaté medaile z festivalu, ale i lavičky do školního parku.

Milena Sailerová
ředitelka ZUŠ Jirkov

Rozhovor s Milenou Sailerovou ředitelkou ZUŠ Jirkov

Paní ředitelko, zaujalo mě, jaké jste měli štěstí, když jste dostali k dispozici budovu bývalé základní školy. Najednou jste měli větší prostory a nové možnosti. Nastoupila jste do funkce ředitelky právě v této době?

Do nové budovy jsem jako ředitelka nastoupila hned. Měla jsem malé děti, funkce je časově náročná, nechtěla jsem svůj čas dělit mezi rodinu a práci. Bránila jsem se vedoucí funkci vůbec. Ale pak byl odvolán stávající ředitel, byla jsem znovu oslovena a přemlouvána, až jsem prostě podlehla :-). Škola byla v hrozném stavu nejen co se týče fyzické stránky – tedy budovy, ale v neutěšeném stavu byl především kolektiv učitelů. A tak jsem to nechat nemohla. Tehdy jsem se přihlásila do konkurzu a pak to všechno začalo...

Měla jste před sebou novou životní etapu a nové úkoly. Jak jste to všechno vnímala?

Učebna výtvarného oboru

Milena Sailerová

Když jsem před 18 lety nastoupila do funkce ředitelky, měla jsem v podstatě čistý stůl a volné pole působnosti. Nebyla zde žádná tradice, na kterou bych mohla navázat a pokračovat v ní. Prostory krásné budovy jsem mohla přetvářet podle svých představ. Dnes už jsou funkční všechna podlaží včetně suterénu, volná není žádná komůrka a každý kout má svoji funkci.

Vše máme upraveno podle našich potřeb a pracuje se nám tady moc pěkně. V roce 2010 jsem nechala exteriéry školy doplnit o pískovcové sousoší, které ke škole evidentně patří. Nese název Múza – Talent – Píle, a tedy vyjadřuje všechny potřebné atributy k umělecké činnosti.

Když nebyla ve škole tradice, začala jste nějakou Vy?

Ano, velmi brzy. Měla jsem třeba představu jazzového orchestru, ale pan učitel, který vyučoval hru na dechové nástroje a tento požadavek ode mě dostal, mi tehdy řekl, že sotva může udělat jazzový orchestr ze zobcových fléten. Jiné, vyšší dechové nástroje, se tehdy ve škole nevyučovaly. A tak začala dlouhá cesta, na jejímž počátku byl velký kompromis – místo jazzového orchestru vznikl soubor zobcových fléten. Přesto měl soubor ve vývoji školy své nezastupitelné místo a pro mnoho našich žáků byl odrazovým můstkem ke kvalitnějším výkonům a pravidelné domácí přípravě. Teprve z těchto žáků postupně vznikal ten můj vysněný orchestr, Red Dwarf Band, který dnes patří mezi nejlepší v republice, jak několikrát dokázal v postupových soutěžích uměleckých škol.

Takže se Vám splnil sen, jste tedy spokojená?

Tak jednoduché to není. Člověk nemůže být spokojený jen s jedním dosaženým cílem. Musí mít i další, aby k nim mohl směřovat a posouvat se dál, podle onoho známého, že totiž cesta je cíl. A já měla mnoho dalších cílů. Třeba takový malý pěvecký sboreček, spíše sextet, oktet, který by zpíval repertoár mému srdci milý a blízký.

Koncert orchestru Red Dwarf Band

A splnila jste si i tento sen?

Samozřejmě. Nejprve vzniklo takové opravdu malé pěvecké seskupení, s repertoárem neurčitého směru. Ale pak se panu učiteli práce se

Komorní smíšený sbor Ventilky na soutěži 27. 6. 2015 v Pecce

zpěváky nějak zalíbila a zájemců bylo stále více, takže v tomto školním roce bude Ventilcům již sedmnáct a je jich skoro 25. Zkušebnu mají vyzdobenou mnoha zlatými pásmi z domácích i zahraničních soutěžních festivalů. Jejich koncerty jsou vždy nabitý energií jak na pódiu, tak v hledišti mezi diváky. Dnes už jeho členové vodí své děti do sborečku s názvem Světlušky a historie se opakuje. Své letité zkušenosti předávají Ventilky dál, a sice jako organizátoři sborového festivalu populární hudby s názvem Jirkovský Písňovar. Koná se vždy během prvního říjnového víkendu a letos už proběhl jeho 9. ročník. Nádherné prostory zámku Červený Hrádek, kde se festival každoročně koná, a velmi fundovaná porota, která na výkony soutěžících dohlíží, jsou vždy zárukou toho, že se soutěžící cítí dobře a rádi se vrací. Dnes je Jirkovský Písňovar již soutěží mezinárodní, takže můžeme sledovat i výkony sborů ze Slovenska a Německa. Jsou to pokaždé tři dny nabitý sborovým zpěvem, elánem a radostí.

A jak jste si poradila s kulturou školy? Jak tehdy fungovala?

O kultuře školy v té době nikdo ani nevěděl. Nebylo logo školy, neřešil se styk s veřejností, či jeho forma, prezentace na veřejnosti, nebo webové stránky, ty vůbec neexistovaly.

Takže opět úkol pro Vás?

Ano, tak nějak to bylo. Třeba historie loga školy je docela úsměvná. Každá správná škola by měla mít své logo, které něco vyjadřuje. Nejlépe zaměření organizace, popřípadě informaci o tom, kde se objekt nachází. Jenže u škol našeho typu, které mají všechny čtyři obory, je to práce trochu náročnější. Pokud se do loga zakomponují všechny obory, může se stát nepřehledným a k potřebám školy hůře použitelným. Šla jsem tedy cestou jednoduchosti a chtěla jsem logo jednoduché, jasné, stručné. Měla jsem svoji představu, ale sama jsem si na její realizaci netroufala. Tak jsem oslovila několik známých výtvarníků, aby mi v tomto směru pomohli. Dostala jsem od nich stovky vzorků, ale pořád se mi žádný nelíbil. Zdálo se mi, že se k naší škole prostě nehodí. Nechtěla jsem dělat kompromis, a tak akce logo pokračovala dál. Jednou mě napadlo oslovit kolegyni, hornistku, která má tradičně dobré nápady. A ona mi v krátkém časovém úseku přinesla několik kreseb, z nichž se mi většina líbila. Jen byly trochu překombinované. Požádala jsem tedy jednu z učitelů výtvarného oboru naší školy a ta obrázek zjednodušila a teď je právě naším logem. Máme ho již mnoho let, ale pořád ho máme rádi.

Logo ZUŠ Jirkov

Máte také zajímavé logo školního orchestru Red Dwarf Band. To je ze stejné dílny?

Nikoliv, tohle logo nám udělal jeden náš bývalý žák. Byl to sice klavírista, ale zároveň hrál také na saxofon přímo v tomto orchestru, takže když vyvstala potřeba loga, ujal se toho a vytvořil tenhle úžasný kousek, přesně v barvách orchestru.

Logo školního orchestru Red Dwarf Band

Módní show

Vaši žáci i učitelé jsou šikovní. Jaké další obory, kromě hudebního, na škole máte?

V naší škole se vyučují všechny obory, tedy kromě hudebního i výtvarný, taneční a literárně-dramatický. A velkou radostí je pro mě právě propojení všech oborů. Organizujeme plno rozsáhlých projektů, kde je mezioborová spolupráce nutností. Třeba již tradiční Módní show, ta je přímo ukázkou mezioborové spolupráce. Žákyně výtvarného oboru si namalují na látky své návrhy a spolu s učitelkami ušijí modely. Učitelka tanečního oboru připraví a nacvičí choreografii a hudební obor se postará o složku hudební. Nebo třeba představení a pohádky literárně-dramatického oboru by se neobešly bez krásných kulís z dílny učitelů a žáků výtvarného oboru, a žáci hudebního oboru celé představení doplňují. Výtvarný obor je kromě toho již mnoho let organizátorem republikové soutěže s názvem Jirkovská paleta. Je to soutěž rozsahem velmi široká, protože pokrývá nejen soutěžící z řad žáků uměleckých škol z celé republiky, ale je i pro žáky mateřských a základních škol. Své místo v prezentaci školy má samozřejmě i obor taneční. Jde cestou moderního tance a hodně prostoru věnuje i mažoretkovému sportu, který je na naší škole velmi oblíben. V soutěžích sbírá jedno ocenění za druhým. Již dvakrát se například naše mažoretkové skupiny probojovaly až na mistrovství světa v mažoretkovém sportu, kde školu vzorně reprezentovaly.

Co Vám ve Vaší práci přináší největší radost?

Největší radostí je pro mě dobře fungující tým učitelů a žáci, kteří k nám chodí rádi. Z každé akce pořizují fotodokumentaci, a přestože přijdu domů pozdě večer, nedá mi to a ještě v noci fotky upravuji, doplním textem a dám na webové stránky, protože vím, že naši žáci a jejich rodiče již netrpělivě na informace z akcí čekají. A to je velký hnací motor, když vím, že se lidé o práci naší školy zajímají.

Některé školy se již daly cestou elektronické dokumentace a jiné dále používají papírovou podobu, na kterou nedají dopustit. Jaká forma více vyhovuje Vám?

Používáme program iZUŠ a jeho zavedení bylo v naší škole velmi rychlé. Když jsem viděla prezentaci programu, uvědomila jsem si, jak je v něm všechno logicky propojené. Elektronickou dokumentaci jsme již mnoho let používali, ale spíše jen pro tisk vysvědčení. Teprve s iZUŠ jsem si uvědomila, že program nejen zjednoduší a zpřehlední zápisy učitelům, ale především zjednoduší a zpřehlední kontrolu dokumentace mně. A fakt, že všichni mohou používat program z domova, urychlil mé rozhodnutí vyzkoušet ho. Myslela jsem, že první rok uděláme jako zkušební, oťukávací, a tak jsem to učitelům na srpnové poradě oznámila. Jak jsem se ale do programu ponořila víc, zjistila jsem, že naši učitelé ho zvládnou

Rozalinky – choreografie Cirkus

okamžitě. A tak, i přes jejich prvotní protesty, jsme během měsíce program začali testovat a všichni učitelé již tiskli pololetní vysvědčení sami a během roku již souhlasili s tím, že jim program usnadňuje práci. Buď je tedy iZUŠ tak jednoduchý, nebo naši učitelé tak geniální. Samozřejmě mohou platit obě možnosti.

Blíží se konec roku a s ním i čas bilancování a přání. Na co se těšíte nejvíce?

Já osobně se nejvíce těším na vánoční čas se vším všudy – tedy se sněhem, vánočními trhy, koledami, cukrovím a voňavou svíčkou, prostě na tu krásnou atmosféru, které není nikdy dost. A taky na to, jak se lidé zklidní, zastaví, jsou ohleduplní k druhým a mají tendenci

Dětský pěvecký sbor Světlušky

pomáhat. Mám ráda poslední školní akce – každoroční koncert školního orchestru a koncerty Ventilek v okolních kostelích. To je moje srdeční záležitost. Nakoupím vánoční hvězdy, napeču cukroví a pak už se jen budu těšit. A to samé přeji i Vám všem.

Vážená paní ředitelko, děkuji za krásný závěr a navození příjemné atmosféry. Ano, jsou věci, které si nemůžeme koupit a přitom je všichni potřebujeme, abychom byli šťastní. Mezi ně řadím i umění. Je to něco neuchopitelného, krásného a obohacujícího. A základní umělecká škola je právě tím prostředníkem, kdo nás smrtelníky uvede do výšin. Přeji vám všem, abyste byli těmi úžasnými zprostředkovateli a vaši žáci pak těmi šťastnými, kteří si tím formují svůj pohled na svět. Děkuji za rozhovor a přeji jen to nejlepší.

Šárka Procházková

Chcete své dítě přihlásit na varhany?

Varhany pohledem zvenčí

Vždy, když se s někým setkám anebo seznámím, časem padne otázka: „Jaká je vaše práce, co vlastně děláte?“ Snažím se odpovědět prostě – jsem muzikant a učím na hudební škole. A teď přijde to další: „Na co hrajete a co učíte?“ Když odpovím, že hraji a učím hře na varhany, způsobí to upřímný údiv, při kterém si připadám trochu exoticky. „Jé, na varhany, to musí být úžasné, to je nádhera!!!“ A další otázky: „To hrajete na ty, co jsou v kostele?“ nebo „Jak jste se k tomu dostala?“, „A to má více klavírů?“, „A to hrajete vlastně rukama i nohama, že?“... A jiné další podobné otázky už mě nepřekvapují.

Slavné Brucknerovy varhany v St. Florianu, Rakousko

Jak se tedy člověk stane varhaníkem?

Prvním předpokladem k tomu, aby se člověk mohl stát dobrým varhaníkem, je láska k hudbě a nějaký čas by také měl hrát na klavír. Tady již neplatí, že rodiče si přejí, aby se jejich dceruška nebo synáček chodili vzdělávat do hudebky, tady musí platit, že dítě přijde domů a rodiče

moc a moc poprosí, že by se rádo naučilo hrát na varhany. Není to už jen o talentu nebo technice, je zde zapotřebí určitá dávka perfekcionismu a spousta disciplíny. Vyžaduje to ještě i jiný druh myšlení, díky kterému se varhaník sžije s nástrojem. Dobrý varhaník vidí ve svém nástroji barvy a hudbu vnímá pomocí nich. Není to jenom o hraní, ale umění použít desítky rejstříků vytvářejících barevnou zvukovou paletu. Pokud se tyto rejstříky nezapnou, nástroj mlčí... Každé varhany jsou odlišné a narozdíl od jiných nástrojů si varhaník ten svůj vozit s sebou nemůže. Pokaždé, když zasedne za jiné varhany, je to absolutně nové a odlišné. Neexistují dva stejné nástroje. Není to žádná tovární výroba, ale mistrovské dílo. Každý mistr varhanář dá do stavby nástroje něco svého a specifického, a taková umělecká výroba se protáhne někdy i na roky. Proto každý, kdo se chce naučit hrát na varhany, musí pochopit tajuplná zákoutí a tajemství tohoto skutečně „královského nástroje“.

František, 11 let – začátečník a už hraje nohama a na velké varhany

Koho napadne učít se hrát na varhany?

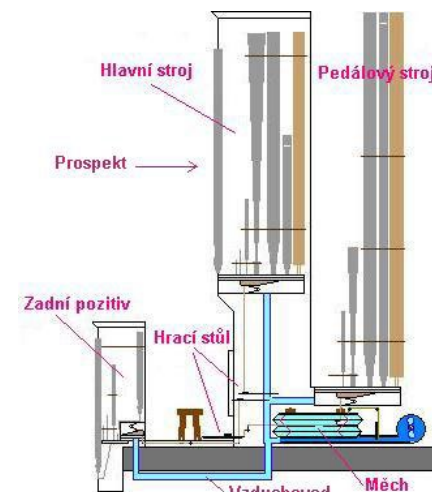
Detail hracího stolu nových varhan

Hrát na varhany asi napadne někoho, kdo je uslyší, uvidí, nebo ho k nim někdo přivede. Určitě to ale není v příliš raném věku. Například já sama jsem jako mnoho malých dětí hrála na klavír. K hudbě jsem byla vedena od malička, s babičkou jsem jezdila na Vysočinu na Tři Studně, kde jsme chodily na procházky s paní Kaprálovou, maminkou slavné skladatelky Vítězslavy Kaprálové. Z jejího vyprávění jsem se

seznámila s velkým světem hudby a tam jsem se naučila především hudbu vnímat. Pak jsem prošla prvním cyklem hry na klavír. A byl to zase můj tatínek, vynikající hudební amatér, který mi poradil. Řekl mi – klavír je krásný nástroj, ale je to nástroj sólový. Zkus varhany, tam je celý orchestr. Prostě, když být muzikant, tak pořádný... A nikdy jsem svého rozhodnutí nelitovala! A toto je jedna z možných cest, jak se k nástroji dostat...

Jak varhany vlastně fungují?

Varhany jsou ne nadarmo označovány za „královský nástroj“. Proč? Jsou největším a mechanicky nejsložitějším hudebním nástrojem. Tóny se tvoří v dřevěných nebo kovových píšťalách, stlačený vzduch se do píšťal vhání měchem. Moderní varhany mohou mít klidně až sedm manuálů (klaviatur) s pedálem (klaviatura pro nohy), desítky rejstříků a až 10 000 píšťal velikosti od 2 centimetrů do 10 metrů. Různorodosti barvy tónů varhan se dosahuje souzněním alikvotních tónů vznikajících v několika píšťalách současně. Dále varhany sestávají z více strojů různých velikostí, které zpravidla bývají umístěny na různých místech v prostoru a podle toho mají i své vlastní pojmenování, např. Hlavní stroj – Positiv – Zadní positiv – Žaluziový stroj – Pedál. Obvykle je každý ze strojů ovládán jedním manuálem nebo pedálem od hracího stolu, proto počet strojů obvykle odpovídá počtu manuálů a pedálů u varhan. Možná už toto vypadá složitě, ale o tom, jak varhany fungují, by se dalo napsat mnohem a mnohem více...

Ilustrační obrázek

Jak se hraje na varhany?

Hrací stůl s manuály a pedálem umožňuje varhaníkovi ovládat všechny varhanní stroje z jednoho místa. Během hry může varhaník různé manuály využívat a tím měnit charakter a barvu tónů. Kromě manuálů jsou na hracím stole umístěna rejstříková táhla nebo klapky, což umožňuje

i během hry zapínat a vypínat jednotlivé rejstříky. U komplikovaných skladeb, které vyžadují časté rejstříkování, proto varhaníkovi může vypomáhat druhá osoba, tzv. registrátor. Volba vhodných rejstříků je podstatnou součástí toho, jak je ta či ona varhanní skladba interpretována. V některých případech autor varhanní skladby použítí vhodných rejstříků předepíše, často ale leží volba registrace na interpretovi, který musí volit rejstříky podle toho, jaké jsou u různých varhan k dispozici. Takže každé provedení skladby je vlastně vždy originál... Názvů rejstříků je téměř nepřeborné množství, můžeme se setkat i s různými kuriozitami – zvonkohra, ptačí zpěv, lidský hlas a jiné. Každý rejstřík sestává z píšťal různé konstrukce, z různého materiálu, různých rozměrů a tím i různé barvy zvuku a různé tónové výšky. Počet a druh rejstříků, jimiž jsou varhany vybaveny, se nazývá dispoice.

Maruška, 14 let – hraje Bachova preludia a fugy

Je pravda, že varhany jsou spojovány s kostelem?

Varhany hodně lidí spojuje s kostelem a vírou. Já to tak úplně nevidím. Varhany jsou především hudební nástroj. To, že varhany zdobí největší katedrály světa stejně jako malý venkovský kostelík, je výsadou tohoto královského nástroje, protože obohacuje svět dobra, tedy i víry. Velkolepé prostory, nabízející stovky let duchovní útočiště stejně jako útěchu, jsou obohaceny velebnými tóny varhan a přivádí k zastavení a zamyšlení. A o tom to právě je...

Varhany jsou však nadále budovány i v moderních koncertních sálech a školách. Pro varhany psali hudbu skladatelé všech dob, a tak každá doba měla také své slavné varhaníky i stavitele těchto nástrojů. Hlas varhan neztratil své kouzlo ani dnes – svědčí o tom vyprodané varhanní koncerty, ať v koncertních sálech s moderními nástroji nebo v chrámech s historickými nástroji.

Kdy začít hrát na varhany?

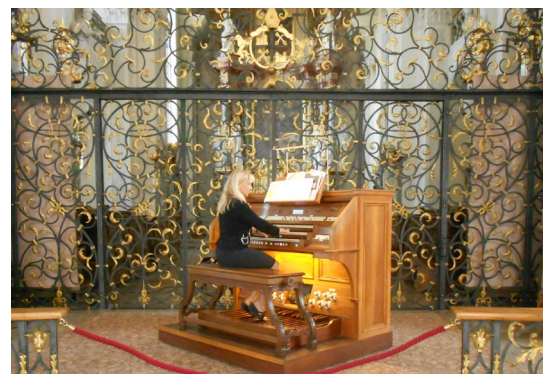
Na to, kdy začít hrát na varhany, je poměrně složitá odpověď. Je to podmíněno více faktory. V každém případě by měl začínající varhaník být již klavírista s určitými základy. Dále musí mít už nějaké fyzické předpoklady. Známe naprosto vynikající malé klavíristy, kteří by prostě ještě nedosáhli nohama na pedál. A také je nutné již nějaké koordinační myšlení, ono hrát rukama a nohama současně a číst z notového zápisu ze tří řádků, vyžaduje velké soustředění. Ale neviděla bych to složitě. Známe žáky, kteří to zvládli okamžitě bez problémů, a někomu to šlo ze začátku trochu pomaleji. Ale výsledek byl mnohdy právě naopak překvapující.

Josef – absolvent II. cyklu, laureát soutěží, hraje na koncertech i s filharmonií

Kde je možné cvičit, když varhany přece nemám doma?

Pokud se začne někdo učit hrát na varhany, pozitivní zpráva je, že nemusí investovat do nástroje. Je tak velký, že si ho nikdo nosit nemůže, a i kdyby si někdo plánoval cvičení doma, investice do malého domácího nástroje je určitě přes milion korun, a to si každý rozmyslí.

Varhany v klášteře St. Peter, Německo

Existují i digitální varhany, které jsou mobilní a zvuky jsou poměrně věrně nahrazené. Za účelem cvičení jsou vhodné k využití, dokonce výhodné, protože je možné hrát se sluchátky a neruší tak okolí. Ale i zde je investice řádově ve statisících. Takže pak zbývá jediná investice a tou je čas.

Starší studenti, někteří již absolventi ZUŠ, ale stále pracují na společných projektech

Varhaník si musí najít prostory, kde jsou varhany, tam si zajistit cvičení a docházet se připravovat mimo domov. Vzhledem k tomu, že varhaníků není zase tolik, není problém nějaký prostor ke cvičení sehnat.

Proč hrát na varhany, když je to tak složité?

Každý nástroj je složitý, pokud se na něho má umět zahrát skutečně dobře. Varhany mají specifikaci, že na ně se musí umět hrát dobře hned. Není to jako u houslí, klavíru, flétny či jiných nástrojů, kde je možné začátky zkusit. Aby hudba plynoucí z nástroje měla smysl, na varhany se musí umět hrát alespoň trochu hned od začátku, takže i začátečníci by měli být poměrně vyspělí muzikanti. Proto asi na tento nástroj nehraje moc lidí. Ale zase je krásné, že většinou se všichni znají, a varhaníci tvoří jakousi pěknou muzikantskou komunitu. Přináší to neuvěřitelné hudební i kulturní vyžití. Jednou jsem slyšela citát, který mi sedí: „Hudba je druhá polovice vychování, neboť šlechtí duši lidskou.“ A toto může zažít každý, kdo se naučí hrát na varhany – prožívá krásu a navíc krásu předává.

MgA. Hana Bartošová
ZUŠ Jaroslava Kvapila Brno, příspěvková organizace

TVÁŘE Václava Havla

Každá doba má své potřeby a své osobnosti, ke kterým se obracíme, abychom se ujistili, kde stojíme a kam směřujeme. Budoucnost našeho národa je v odkryvání a poznávání nás Čechů, Evropanů, kdo jsme, či jsme potomci, kde jsme vyrůstali, co kdo žil, svým životem potvrzoval a kam směřoval. Toto poznání dává našemu životu i tvorbě tvar a směr.

V knihovně Václava Havla

Hlavně my, pedagogové, a naši svěření žáci a studenti se můžeme díky osobnostem, které společně hledáme, objevujeme a poznáváme, dozvědět více o evropské kultuře, o naší novodobé historii, o nás samých, o současných občanech České republiky. Zvláště v dnešní době je důležité, abychom cíleně promýšleli, koho svým žákům předložíme jako vzor, aby měli odpovídající povědomí o naší národní a evropské identitě, a to šířili spontánně dál do světa.

Máme v základní umělecké škole důležitou úlohu v měnícím se a přetvářejícím se světě. Zorientovat se, zaujmout stanovisko, nebát se jít proti proudu. To často vyžaduje odvahu a vnitřní sílu. Pokud se nám alespoň trochu toho nadšení podaří předat našim svěřeným dětem, bude to ta nejlepší satisfakce navzdory všudypřítomným pochybám.

Proto jsme si se studenty objevili osobnost spisovatele, dramatika,

V knihovně Václava Havla

disidenta a prezidenta Václava Havla. Jednoduchost, poctivost v přístupu k jeho příběhu nás mimoděk učila citlivosti a občanské odpovědnosti. V minulém roce bylo téma Václava Havla ztvárňováno studenty a pedagogy literárně-dramatického a výtvarného oboru v ZUŠ v Sedlčanech. Téma se dotklo i městského

Studenti ZUŠ Sedlčany

muzea, městské knihovny, základních a středních škol na Sedlčansku. Naše představení zhlédlo kolem tří set diváků z našeho města a okolí. Ve svém prostředí vnímáme sílící potřebu prolnutí světa základní umělecké školy se světem veřejnosti. Potřebu setkat se na jednom místě a v jednom

tématu se studenty, pedagogy, ale i veřejností. Nasát atmosféru tvořících studentů a jejich pedagogů a předat ji dál v místě, které s daným tématem souvisí. Jde o to potkat se s lidmi, kteří nesou ideu zvolené osobnosti a jsou jejími přirozenými pokračovateli. V našem případě jsme vstoupili s představením TVÁŘe Václava Havla do pražské Knihovny Václava Havla a setkali se s velmi lidským a pokorným přístupem všech, kteří se nám ochotně věnovali. Spolupracovali a obohatili jsme se navzájem. Dozvěděli jsme se o sobě mnoho zajímavého a zažili pozitivní chvíle na místě silně spjatém s osobností našeho prvního českého prezidenta.

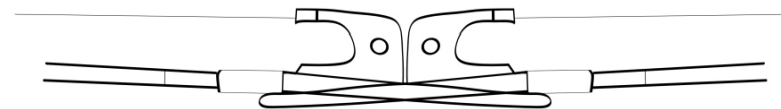
Cílem naší současné tvorby je, abychom podpořili dialog a spolupráci mezi studenty uměleckých směrů a aktivní veřejností. Chceme kultivovat povědomí studentů a veřejnosti o osobnostech naší novodobé historie. Dáváme možnost být v prostoru, který žije díky zajímavým lidem, současným svědectvím o vzdělávání a snaze, o povznášení naší národní identity a kultury.

Při pokračování představení TVÁŘe Václava Havla se studenti ZUŠ Sedlčany ve věku patnáct až sedmáct let pokoušeli nahlédnout na osobnost Václava Havla z různých úhlů pohledu. Představení čerpalo z dochovaných literárních a novinových zdrojů, básní, vzpomínek a literárních děl Ivana Martina Jirouse, Pavla Kosatíka, Martina C. Putny a Michaela Žantovského. Scénář je vytvořen z reálně prožitých situací v období disidentství i prezidentství Václava Havla.

Jaroslava Trojanová
učitelka literárně-dramatického oboru ZUŠ Sedlčany

Mezinárodní kontrabasová soutěž

ZUŠ Karla Malicha, Holice, pořádá ve dnech **19. – 21. 2. 2016 Mezinárodní kontrabasovou soutěž Františka Černého a Jana Geissela**. Soutěž ve hře na kontrabas je určena pro žáky ZUŠ, studenty konzervatoří, hudebních gymnázií a vysokých škol do 30 let.

Přihlášení

Přihlášky posílejte na níže uvedenou adresu, a to nejpozději do **30. 11. 2015**. Podmínkou přijetí přihlášky je zaplacení startovného na účet soutěže, přiložte proto k přihlášce doklad o zaslání soutěžního poplatku. Přihlášku odešlete buď poštou nebo elektronicky přes formulář dostupný na webových stránkách soutěže www.zusholice.cz/soutez.

Kontakt

ZUŠ Karla Malicha, Holubova 1234, 534 01 Holice
tel: +420 702 074 611
reditel@zusholice.cz
www.zusholice.cz/soutez
IČ: 48159760
Č.ú.: 156507457/0300

Informace pro soutěžící

- Soutěžícím a jejich doprovodu je hrazeno ubytování se snídaní
- Korepetitora si soutěžící zajistí sami
- Hra z paměti je podmínkou
- Soutěžící starší 19 let může soutěžit ve III. kategorii, pokud potvrzením o studiu prokáže, že je ve školním roce 2015/2016 studentem nejvýše 4. ročníku konzervatoře či hudebního gymnázia
- Výkon interpretů může být zkrácen

Soutěžní poplatek ve výši:

- 800 CZK pro žáky ZUŠ
- 1200 CZK pro žáky konzervatoří, hudebních gymnázií a vysokých škol zasílejte na **účet** soutěže č. **156507457/0300**.

Jako **variabilní symbol** uveďte předčíslí **1234** a Vaše datum narození.

Podrobnější podmínky naleznete na webu soutěže.

Porota

Předseda poroty:

Miloslav Gajdoš Konzervatoř P. J. Vejvanovského Kroměříž

Členové poroty:

Miloslav Jelínek JAMU Brno

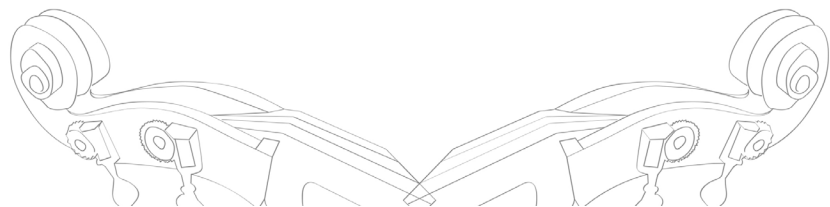
Radoslav Šašina VŠMU Bratislava

Jiří Valenta Česká filharmonie, Konzervatoř Praha

Luděk Zakopal Moravská filharmonie Olomouc,
Konzervatoř evangelické akademie Olomouc

Ředitel soutěže:

František Machač ZUŠ Karla Malicha Holice, Konzervatoř Pardubice

Povinný program

V kategorii žáků ZUŠ je repertoár libovolný.

I. kategorie (do 14 let věku): 3–6 minut

II. kategorie (do 19 let věku): 5–8 minut

III. kategorie: konzervatoře a hudební gymnázia do 19 let

I. kolo

- jedna skladba Františka Černého: např. Fantastický valčík, Dumka nebo Jana Geissla: např. Lístek do památníku, Ukolébavka, Andante cantabile, Polonéza ...

- dvě kontrastní části z barokní nebo klasicistní sonaty: např. Marcello, Händel, Eccles, Sperger...

II. kolo

- skladba pro sólový kontrabas
- dvě kontrastní části z koncertu dle vlastního výběru, např. Pichl, Hoffmeister, Sperger, Vaňhal...

IV. kategorie konzervatoří a vysokých škol do 30 let

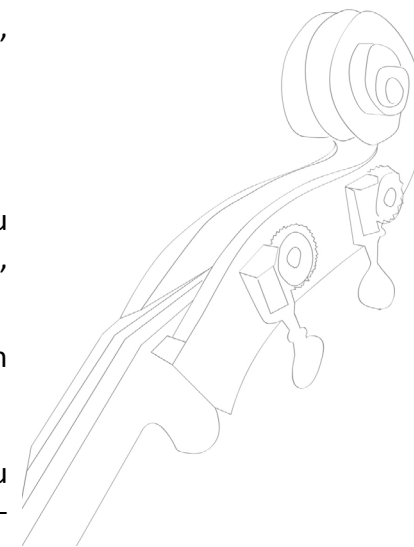
I. kolo

- jedna skladba nebo část koncertu Františka Černého dle vlastního výběru, např. Nocturno a Intermezzo, Danse Caprice
- virtuózní skladba dle vlastního výběru: např. Bottesini, Glier, Gajdoš, Franchi,...

II. kolo

- skladba pro sólový kontrabas
- dvě kontrastní části z koncertu nebo sonáty dle vlastního výběru

Všechny skladby musí být hrány z paměti.

František Machač
Ředitel soutěže

ZUŠ Bohuslava Martinů získala nejvyšší trofej

Soubor SENZA TRIO

Ve dnech 15. – 16. října 2015 se konal již 22. ročník interpretační soutěže nazvané Karel Ditters z Dittersdorfu a hudební klasicismus, kterou pořádá ZUŠ Karla Ditterse ve Vidnavě ve spolupráci se Sdružením rodičů a přátel ZUŠ Karla Ditterse ve Vidnavě a za podpory Olomouckého kraje a MěÚ Vidnava.

Soutěž je určena komorním souborům různého nástrojového uskupení základních uměleckých škol, konzervatoří, středních hudebních škol, vysokých hudebních škol a škol stejného typu v zahraničí. Soutěží se ve třech kategoriích rozdělených podle typu školy. Výkony soutěžících hodnotí vysoce renomovaná porota významných umělců a pedagogů z České republiky.

Žáci ZUŠ Bohuslava Martinů z Havířova-Města se této soutěže zúčastňují již řadu let a ve velké mezinárodní konkurenci se se svými výkony nikdy

Klavírní DUO

neztratili. Za jejich úspěchy hovoří četná přední umístění.

V letošním roce se ZUŠ Bohuslava Martinů zúčastnila soutěže se souborem SENZA TRIO a Klavírním duem. Soubor SENZA TRIO (Nadřa Bubancová – 1. housle, Adéla Pilariková – 2. housle, Kateřina Ožanová – klavír) pod uměleckým vedením učitelek Marty Bystroňové a Danuše Klukové svým výkonem ve velké konkurenci cca 40 souborů porotu naprosto oslnil. Provedením svého programu předčil výkony ostatních. Trio získalo nejen zasloužené 1. místo, ale rovněž titul Absolutního vítěze a titul Laureáta soutěže.

Ani Klavírnímu duu se nevedlo jinak. Žáci ze třídy učitelky Danuše

Klukové, Kateřina Ožanová a Šimon Karch také vybojovali krásné 1. místo ve své kategorii.

Soutěžícím blahopřejeme a děkujeme za úspěšnou reprezentaci ZUŠ Bohuslava Martinů. Gratulujeme a také děkujeme za přípravu pedagožkám, které soutěžní program se svými žáky nacvičovaly. Naše základní umělecká škola se soutěže účastní již několik let za sebou, a věříme, že příští rok do toho půjdeme znovu!

Mgr. et Mgr. Gabriela Guziurová Tomiczková
zástupkyně ředitele ZUŠ Bohuslava Martinů

Workshop a sklářská dílna

Sklářská dílna

Základní umělecká škola Louny zorganizovala ve dnech 2.–3. 10. 2015 pro žáky výtvarného oboru výjezd do Střední uměleckoprůmyslové školy sklářské (SUPŠS) v Kamenickém Šenově. Na výtvarný workshop pozvala i žáky ze ZUŠ Chomutov a ZUŠ Postoloprty. Po oba dny byl pro nás připraven velmi zajímavý a bohatý

program. Na úvod jsme navštívili Sklářské muzeum v Kamenickém Šenově, kde jsme se seznámili s historií výroby skla v této oblasti a s historií Střední uměleckoprůmyslové školy sklářské. V praktické části workshopu si žáci mohli vyzkoušet v prostorách ateliéru a dílen SUPŠS rytí skla a vitrografie, pískování a malování skla, broušení skla a práci v dílně svítidel. Využili jsme i krásného podzimního počasí a byli jsme na výletě na Panské skále, známé z pohádky „Pyšná princezna“.

V sobotu po práci v ateliérech školy jsme byli na exkurzi ve firmě Preciosa v Novém Boru, kde probíhalo Mezinárodní sklářské sympozium s účastí světových výtvarníků.

Broušení skla

Ve sklářském muzeu

Setkali jsme se osobně i s legendou českého sklářství panem René Roubíčkem a viděli ve sklářské huti, jak vznikají plastiky ze skla. Navštívili jsme i vývojářské oddělení firmy Preciosa a žáci viděli velmi zajímavou a odbornou část navrhování svítidel.

Během tvůrčího pobytu ve Střední uměleckoprůmyslové škole sklářské v Kamenickém Šenově jsme měli jedinečnou možnost si vyzkoušet odborné techniky opracování krásného materiálu – skla. Děkujeme za péči a doprovod zástupci ředitele Jakobovi Jelínkovi a milé přijetí od pana ředitele a pedagogického sboru. Těšíme se na další spolupráci.

Soňa Racety
učitelka výtvarného oboru ZUŠ Louny

3x zlato z Itálie

Dne 9. 10. 2015 nasedlo 31 děvčat z pěveckého sboru Petrklíč (SZUŠ Řeporyje) do autobusu Čedoku, který se vydal na dlouhou cestu na Mezinárodní sborový festival do města Riva del Garda ve slunné Itálii. Čekalo nás tam krásné počasí, ale hlavně zkoušky a soutěže. Protože děvčata zpívala ve třech kategoriích – Folklor, Pop a Musica Sacra, tak jsme opravdu potřebovaly mnoho sil a pevné nervy. Sešly se sbory z Norska, Švédska, Dánska, Polska, Německa, Maďarska, Itálie, Makedonie, České republiky a dalších a zahájily celý festival průvodem městem s vlajkami a zpěvem.

DPS Petrklíč před slavnostním zahájením festivalu

Následující dny jsme absolvovaly zkoušky na všechny kategorie, ale hlavně soutěže. Děvčata se předvedla ve svých krásných sborových kostýmech velmi dobře. Sbor zpíval s chutí, s krásným výrazem, i když ne v každém sále se zpívalo dobře. Na hotelu, který byl krásný, s úžasným výhledem na hory kolem s osvětlenými kapličkami, jsme pak probíraly, co se nám zdálo být lepší. Prostě jsme rozebíraly naše výkony.

Následoval den odpočinku se Závěrečným večerem a vyhlášením výsledků. Den jsme si užily v nádherném městečku, nakoupily jsme dárečky, něco dobrého, ale

DPS Petrklíč při soutěžním vystoupení v kategorii Musica Sacra

pořád jsme myslely na večer. V obrovském sále se sešly sbory, aby si vyslechly rozhodnutí poroty a převzaly diplomy za jejich výkony. Po zahájení a poděkování všem organizátorům a všem zúčastněným následovalo dlouho očekávané vyhlášení výsledků. První ZLATO jsme získaly za Folklor, děvčata jásala, ale následovaly další kategorie. Pop – další ZLATO, tak to už se některým členkám sboru draly slzy do očí. Při kategorii Musica Sacra jsme už brečely dojetím všechny, když nám předseda poroty – Ital Giovanni Acciai předával třetí ZLATO se slovy BRAVO. Obrovská radost za velkou práci a úsilí. Poslední den jsme i s naším doprovodem navštívili Veronu – starou část města, Koloseum a hlavně jsme zhlédli nejznámější balkon z celého města. Na zpáteční cestě jsme ještě navštívili nákupní centrum a večer jsme se vydali na cestu domů.

DPS Petrklíč při soutěžním vystoupení v kategorii Pop

DPS Petrklíč při soutěžním vystoupení v kategorii Folklor

nám pomáhali, i všem, kteří nám drželi palce.

Milena Kejhová, ředitelka SZUŠ Řeporyje
Ludmila Bíňovcová, učitelka hry na klavír a hudební nauky

Edith Piaf 3. díl – Očima odvážného muže, tančícího tatínka

Náš seriál o tanečním vystoupení Edith Piaf dnes ukončíme povídáním s panem Danielem Příkaským.

Pokud vím, v tomto projektu tančí obě Vaše dcery. Jak k tomu došlo, že jste se stal tančícím tatínkem?

Obě moje holky se do projektu přihlásily samy, což mě nepřekvapilo. Ale jak jsem se tam ocitl já? Vlastně podvodem. Holky přišly s tím, že paní učitelka chce pár chlapů do scény v hospodě. Posedět u piva, dělat křoví. Takže o tančení na začátku nebylo nikde ani slovo. Ale v podstatě už na první zkoušce řekla učitelka: „No, když už vás tady mám, tak to vyzkoušíme.“ A začala postupně, krok po kroku a pak z toho bylo – něco. Ovšem doma jsem se potom s rodinou nebavil asi týden; to že budu tančit, jsem opravdu nečekal.

Daniel Příkaský

Umíte tančit? Nebo jste předtím nikde netančil?

Chodíváme třeba na plesy. Tančím rád. Rozhodně ale ne v baletu a na jevišti.

Jak Vás to paní učitelka učila?

Prostě nám ukázala pár kroků a dělejte to tak a tak. Jako na všech zkouškách, ať se nám to líbilo nebo nelíbilo.

Byla na Vás moc přísná?

Ne, ze začátku neměla moc odvahy, aby nás nevyplašila. Potom postupně při každé zkoušce přidávala :-)

Jak jste řešili mužské taneční scény? Byly už vymyšlené nebo se vše vyvíjelo postupně?

Když se třeba jeden den zkoušela scéna hospoda, tak jsme tam přišli

Scéna hospoda – Edith na vrcholu slávy

dostane do takové skupiny, tak hlavně omládne. Co si budeme povídat. Holky možná zpočátku měly nějaký respekt, ale pak se začaly dělat vtipy a už to bylo takové rovnocennější, řekl bych. Děvčata nás nakonec začala brát ne jako tatínky, ale spíš jako to křoví.

Jaké jste měl pocity, když jste na pódiu stál úplně poprvé?

Hrozné. Kdybych to holkám neslibil a kdybych věděl, co nás čeká, tak rezolutně řeknu, že ne! Rozhodně netoužím stát před 400 lidmi na jevišti a čekat, co z toho bude.

Uvědomovali jste si tu zodpovědnost?

Ale to jsme si právě uvědomovali úplně všichni. Myslím, že hlavně dospělí, protože v zákulisí byla obrovská nervozita.

A na zkouškách panovala větší pohoda?

Na zkouškách to bylo v pořádku. Nervozita byla nejhorší opravdu na tom vystoupení. Hrozné.

Co Vám na tom přišlo nejtěžší?

Nést kůži na trh a nepokazit to holkám, které tam nechaly rok života. Co tatínci, ti si sedí v hospodě, popíjejí pivo, kouří cigarety a pak párkrát vyhodí Edith do vzduchu :-). Ale holkám by byla škoda to zkazit. Ano, nikdo není dokonalý, ale jste ve veliké nevýhodě, když na zvládnutí scény

a asi dvě hodiny se zkoušela hospoda. Najednou paní učitelka řekla: „A teď by Ti mohla skočit na záda.“ Tak nějak to začalo. Byl to takový živý organismus. Na jedné zkoušce to bylo tak, a na druhé zkoušce zase diametrálně jinak.

Jak na vás reagovala děvčata?

Úžasně... Asi měsíc trvalo, než mě začala zdravit :-). Ne, ten vstup tam byl obrovský. Určitě. Ono, když se člověk

Scéna ulice

máte právě jen tu jedinou možnost. To není jako jako na zkoušce, stop, bravo a jedeme znovu. Tam to nejde. Holky obdivuji. Že do toho prostě vletí. Je pravda, po tolika závodech a vystoupeních, na které jezdí několikrát ročně, se člověk trochu otrká. Pro nás tatínky, a to můžu mluvit za sebe a možná i za dalšího, Romana, myslím, že nikdo z nás na tohle není rozhodně zvyklý. Vystoupit před tolika lidmi. Ta zodpovědnost...

Jaké jsou mezi vámi vztahy teď, po premiéře?

Myslím si, že jsme se všichni dostali do takové kamarádké roviny. Ze začátku to byl nějaký tatínek, cizí dítě nebo učitel, žák. Dnes vůbec, spíše jsme se cítili jako žáci my, když kolem nás holky tančily a my jsme vypadali jako dva pytle brambor, které se přesypávají zleva doprava.

A jaké máte pocity teď? Něco jste dokázal.

Ale jo, nezkazil jsem to a myslím si, že to bylo dobré.

Jste pyšný?

Na holky stoprocentně a na sebe moc ne. Mě to neláká. Jsem rád, že jsme to nezkazili a že to dopadlo fantasticky. Byl to nádherný zážitek, ale pyšný – to ne.

Zopakoval byste si něco podobného? Třeba za rok?

Kdybyste chodila na zkoušky, tak byste viděla, že když jsme tam přišli, byli jsme trošičku jako rytíři. Všichni jsme si ovázali kolena a kotníky,

a když jsme si dřepili, tak pro některé vstát bez podpory byl nad lidský výkon. Ono, ač to zní všelijak, tančení je podle mě také fyzicky celkem dost náročné. Takže zeptejte se za rok. Nemyslím si, že by na nějaké Labutí jezero měla paní učitelka záslusk. Možná jako recesi. Víte, úplně na začátku jsem si myslel, že chce mít paní učitelka i Edith spíše jako recesi. Když jsem nás tam viděl, jak se tam opravdu spíše potloukáme a víceméně se ztrapňujeme. Ale pak už to dostalo úplně jinou dimenzi, a když jsem potom viděl celé vystoupení, i když bylo třeba nedokonalé, tak jsem pochopil, že to myslí vážně. Tehdy nám spadl, myslím si, úsměv všem. Nebo alespoň mužskému osazení.

Takže vy jste tam byli dva tatínci, kteří nejsou vůbec zvyklí nějak vystupovat před lidmi?

Já si myslím, že ano. Já a Roman. Ondra s Jindrou hrají na saxofon a na klarinet a Petr je jediný z nás profesionální tanečník.

Děkovačka

Jak bylo náročné zkloubit práci a zkoušky Edith?

Abych řekl pravdu, jsem v pozici, že jsem s tím neměl problémy. Jsem šéfem sám sobě, takže se někdy musela přeorganizovat práce tak, abych stíhal třeba zkoušky, a pak jsem dělal po večerech a o víkendech. Spíše bych řekl, že stála práce doma, než v zaměstnání. Zase jsme jako rodina nemuseli jezdit do ZOO, měli jsme lepší zábavu, třeba v Sokolovně...

Nedávno byl v televizi nádherný film o Edith. Díval jste se?

Film jsem viděl. Byl tak krutý, že jsem se na něj musel podívat nadvakrát, to musím přiznat. Ve chvíli, kdy tam Edith umře dítě, tak to... nebylo dobré. Musel jsem se dodívat jindy. Ale jsou to všechno důležité informace... Víte, chlapi to asi berou trošku jako fakta. Ano, měla dítě – umřelo, potom měla partnera, boxera – umřel. Ano, měla ten život špatný. Asi to ale nevnímáme tak emočně, jako vy, ženy.

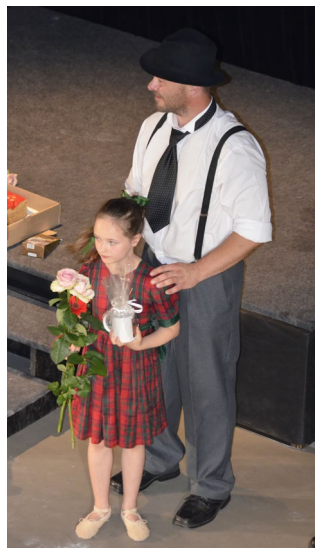
Také jsem viděla film, ale na zkoušky jsem nechodila. Chtěla jsem vidět výsledek, a bylo to nádherné, skvělé. Jak to vnímáte Vy?

Ano, vystoupení bylo samozřejmě skvělé. Viděl jsem na zkouškách hodně, spoustu scén, ale poprvé jsem vše viděl v celku, až když jsme dostali DVD. Ten celkový dojem byl fantastický. Dohromady projekce, střih, tanec, hudba... To všechno bylo dokonalé. Moc se mi to líbilo, úplně mě to nadchlo. Byl to úžasný zážitek. Jen snad – já si dokážu představit, že by se tam ještě nějaké dvě písničky přidaly. Myslím kvůli holkám, jak krásně tančily. Když si třeba vzpomenu na tu pasáž, když berou drogy, scénu s morfiem, to je něco tak úžasného, že z toho snad musí přeběhnout každému normálnímu člověku mráz po zádech. Myslím si, že představení je tak dobré, že mohlo být ještě o kousek delší. To je můj názor.

Děvčata tančila nádherně. Celou dobu se na pódiu usmívala a užívala si to. Také jste to tak vnímal? Já jsem to viděl za oponou. Jak tam někdy úplně panikařily, když nešly rozepnout zipy nebo když se třeba nemohla navléct do kostýmu a už musela na pódium. Byl to zážitek, opravdu klobouk dolů před těmi 13–15 letými dívkami. Takže ano, byl to zážitek, určitě ano.

Jak reagovala rodina a Vaši přátelé na to, jaký jste podal výkon?

Část rodiny se přišla podívat a další část to, myslím, četla v Hranickém deníku. Ohlasy byly vesměs pozitivní. Všichni o mě ví, že nejsem ten typ, který by chtěl být na jevišti a že nejsem exhibicionista. Takže částečně obdiv, to ano.

Daniel Příklad s dcerou Adélkou pro ZUŠ

Plakát

vlastně i s Romanem, který skončil o chvíli dřív. Přišli i Ondra a Martin, který tam hrál na harmoniku. Jak se k nám chlapi přidávali, a potom přišlo něco mezi únavou a pocitem – ano, hotovo a je konec. To správné nadšení přišlo asi možná tak za půl hodiny, až vše skončilo. Co já vím...

Jaké jste měl pocity po premiéře?

Potom jsme vyšli ven a už tam stáli lidé, kteří nás vyhledali, což byla vesměs rodina nebo naši blízcí. Tak tady už to bylo jiné. Jako po velké maturitní zkoušce. A víte, že možná ano. Protože takhle jsem se asi naposledy cítil po maturitě. No, a pak samozřejmě po svatbě že, ale to nemůžu říct manželce, to musíte vystříhnout :-)

Děkuji za rozhovor. Výborně jsem se bavila a věřím, že nejen já, ale i naši čtenáři. Jste skvělý, že jste přijal tu výzvu a dokázal něco nového. Přeji Vám hodně štěstí, taneční pohody a další zajímavé životní výzvy. Na závěr bych ráda všechny pozvala na druhou slavnostní premiéru dne 19. 12. 2015 v 18 hodin do hranické Sokolovny. Přijďte si prožít kouzlo spojené s Edith Piaf. Jste srdečně zváni!

Šárka Procházková

Fotografie: Mira Raindl, MediaSteel

Nabídka DVPP 2015–2016

ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA F. PIŠINGERA, TRHOVÉ SVINY

Základní umělecká škola F. Pišingera, Trhové Sviny

Sokolská 1052, 374 01 Trhové Sviny

IČ. 60076534

tel. 380 120 540, tel., fax: 380 120 534

e-mail: info@zustsviny.cz

www.zustsviny.cz

Nabídka DVPP – dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků.

Místo konání – sál ZUŠ v SŠ a SOU, ul. Školní 709, Trhové Sviny

Bližší informace – obsah seminářů a CV lektorů budou postupně zveřejňovány na www.zustsviny.cz

Mozart a klavír

doc. MgA. Jan Jiraský, Ph.D.

26. 11. 2015 9 – 13 hod.

Přihlášky do 12. 11. 2015

Jazz dance (taneční obor)

doc. Ing. David Strnad

12. 12. 2015 10 – 18 hod.

13. 12. 2015 9 – 13 hod.

Přihlášky do 27. 11. 2015

Profesní únava hlasu a možnosti nápravy

Alena Tichá

1. 2. 2016 9 – 13 hod.

Přihlášky do 15. 1. 2016

Lektorka Alena Tichá

Využití nových metod a forem ve výuce v akordeonovém oddělení na ZUŠ

Antonín Dvořák a Jakub Jedlinský

6. 2. 2016 9 – 11.30 hod.

12.30 – 14 hod.

Přihlášky do 22. 1. 2016

V rámci semináře konzultace pro 2 – 3 žáky (modely).

Lektor Rostislav Coufal

Kytarová improvizace a aranžování pro dětské kapely

Rostislav Coufal

18. 2. 2016 9 – 13 hod.

Přihlášky do 2. 2. 2016

Vedení kytarového orchestru

Rostislav Coufal

19. 2. 2016 9 – 13 hod.

Přihlášky do 2. 2. 2016

Saxofon v komorní a souborové hře

Kateřina Pavlíková

5. 3. 2016 9 – 13 hod.

Přihlášky do 19. 2. 2016

Celodenní saxofonový workshop a masterclass pro žáky a pedagogy.

Prezentace firmy YAMAHA s možností vyzkoušet různé druhy nástrojů.

Na závěr společný koncert.

Lektorka Věra Roeselová

Učitel, obsah a forma jeho výtvarně pedagogické tvorby (výtvarný obor)

Věra Roeselová

19. 3. 2016 9 – 12 hod.

Přihlášky do 4. 3. 2016

Analýza přehlídky VO ZUŠ Oči dokořán 2014 – nové pohledy

Věra Roeselová

19. 3. 2016 13.30 – 17.30 hod.

Přihlášky do 4. 3. 2016

Prezentační dovednosti pedagoga

PhDr. Jiří Beníšek

29. 3. 2016 9 – 13 hod.

Přihlášky do 15. 3. 2016

Literatura raného a vrcholného baroka pro zobcovou flétnu a její doprovody na klávesové nástroje

Mag. Art Monika Devátá a MgA. Jitka Šlechtová

1. 4. 2016 9 – 13 hod.

Přihlášky do 17. 3. 2016

Metodika výuky hra na kytaru

Mgr. Ozren Mutak

12. 4. 2016 9 – 13 hod.

Přihlášky do 30. 3. 2016

Jak začít na zobcovou flétnu – metodika práce se začátečníky

Hana Šťastná

20. 4. 2016 9 – 13 hod.

Přihlášky do 6. 4. 2016

Lektorka Mag. Art Monika Devátá

Kreativní přístup k výuce hudební teorie – aktivní dílny 1 – 3

Mgr. Rafaela Drgáčová

4. 5. 2016 8 – 13 hod.

Přihlášky do 15. 4. 2016

Kreativní přístup k výuce hudební teorie – aktivní dílny 4 – 6

Mgr. Rafaela Drgáčová

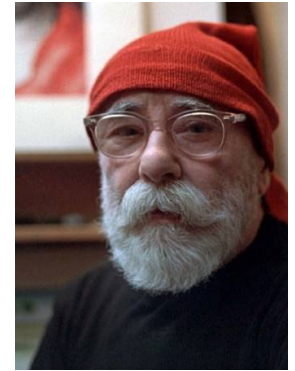
5. 5. 2016 8 – 13 hod.

Přihlášky do 15. 4. 2016

Kalendárium

5. 11. 1890 (125 let)

Narodil se **Jan Zrzavý** – český malíř, grafik, ilustrátor a scénograf. Stal se významnou postavou českého výtvarného umění, představitelem avantgardy, nastupující začátkem 20. století. Mezi jeho nejznámější díla patří Krasavec, Camaret nebo Zátíší s konvalinkami. Svou první scénickou výpravu realizoval pro Národní divadlo v Praze. Jeho režijním partnerem byl především Ferdinand Pujman, režisér a dramaturg Opery Národního divadla, neboť scénografie J. Zrzavého byla věnována téměř výhradně hudebnímu divadlu. V roce 1966 byl jmenován národním umělcem.

7. 11. 1811 (204 let)

Narodil se **Karel Jaromír Erben** – český historik, právník, archivář, spisovatel, básník, překladatel a sběratel českých lidových písní a pohádek. Představitel literárního romantismu, známý především jako sběratel lidové poezie. Výsledkem byly tři svazky Písní národních v Čechách. Jejich přepracované a rozšířené vydání vyšlo s titulem Prostonárodní české písně a říkadla. Nejvíce však Erben proslul sbírkou Kytice z pověstí národních, která vyšla podruhé roku 1861, a to v rozšířené verzi s názvem Kytice z básní K. J. Erbena. Vydal také například knihu České pohádky a pětidílnou sbírku folklóru z Čech – Prostonárodní české písně a říkadla. Z historických děl napsal například Rukopis musejní letopisů Kosmových nebo Sebrané spisy Jana Husa.

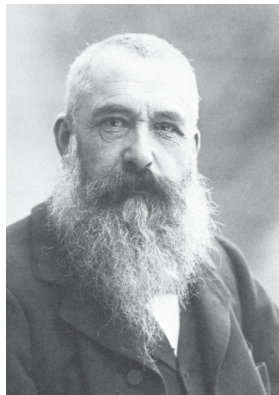
10. 11. 1891 (124 let)

Zemřel **Jean Nicolas Arthur Rimbaud** – francouzský básník, jeden z nejvýznamnějších představitelů Literárního hnutí tzv. prokletých básníků (spolu s Paulem Verlainem a Charlesem Baudelairem). Jeho poezie stojí na subjektivních prožitcích, především pocitu rozporu mezi umělcem a společností. Pro jeho básně je typická bohatá fantazie, odpor k měšťákům

a náboženství a obdiv k revoluci. Mezi jeho významná díla patří jeho nejznámější básnická skladba *Opilý koráb* (Básník se zde přirovnává ke korábu. Loď na rozbouřeném moři je samotný autor, který pluje mezi životem a smrtí. Individuum se odklání do říše fantazie, putuje říší) a *Iluminace*.

14. 11. 1840 (175 let)

Narodil se **Claude Oscar Monet** – francouzský malíř a grafik, významný představitel impresionismu. Svá plátna pokrýval bezpočtem jednotlivých tahů štětce. Barvy se čistě blyští z obrazu a vytvářejí dojem neklidu a životnosti krajiny. Mezi jeho nejznámější obrazy patří například *Imprese* – východ slunce, cyklus obrazů *Dáma se slunečníkem*, cyklus obrazů *Kupky sena*, *Obrazy z Londýna*, nebo nedokončené dílo *Snídaně v trávě*. Jeden kritik kdysi řekl, že Monet tímto znázorňuje jen jakési „IMPRESE“ (dojmy) a nazval tyto malíře impresi-

onisty, a oni to přijali.

28. 11. 1970 (45 let)

Zemřel **Jan Drda** – český spisovatel, novinář, politik, scénárista a dramatik. Získal tituly Laureát Státní ceny a zasloužilý umělec. Mezi jeho nejznámější díla patří z prózy *Městečko na dlani*, *Němá barikáda* a *České pohádky* (lidové pohádky provázené ilustracemi Josefa Lady). Z divadelní tvorby jsou nejvíce známy *Hrátky s čertem* (báchorka, která byla také zfilmována a zpracována jako opera i loutková hra) a *Dalskabáty*, *hříšná ves aneb Zapomenutý čert* (komedie o polepšeném čertovi, který pomůže odhalit ďábla převlečeného za faráře). Z filmové tvorby napsal například námět k pohádkám *Nejkrásnější hádanka* a *O princezně Jasněnce a létajícím ševci*.

Minikvíz pro děti

- Ve kterém městě se narodil Bohuslav Martinů:
 - v Jindřichově Hradci
 - v Poličce
 - v Litomyšli
- Tanec Samba pochází z:
 - Kuby
 - Mexika
 - Brazílie
- Obraz *Dáma s hranostajem* namaloval:
 - Leonardo da Vinci
 - Dalvador Dalí
 - Giorgio Vasari
- Který spisovatel je autorem románu *Dracula*?
 - Joseph Sheridan Le Fanu
 - Clive Staples Lewis
 - Bram Stoker
- Řezanka je v tanci název:
 - baletního postoje
 - kroku v lidovém tanci
 - otočky
- Busta je sochařské ztvárnění:
 - hlavy, ramen a hrudníku
 - těla bez hlavy
 - jen hrudníku
- Dadaismus byl avantgardní umělecký směr vzniklý ve:
 - Švýcarsku
 - Španělsku
 - Francii
- Klarinet se skládá ze:
 - tří částí
 - pěti částí
 - sedmi částí
- Českokrumlovské zámecké divadlo je ve stylu:
 - secesním
 - barokním
 - renesančním
- Recitativ je styl:
 - zpěvu, při kterém zpěvák napodobuje rytmus běžné řeči
 - recitování básní
 - hry na harfu
- Housle pravděpodobně vznikly v:
 15. století
 16. století
 17. století

*Své odpovědi nám zasílejte do 5. 12. 2015 na e-mail redakce@prozus.cz nebo SMS na telefonní číslo **605 439 432** (uvedte své jméno, adresu a věk). Každý desátý autor správných odpovědí obdrží věcnou cenu.*

Šárka Procházková

Luštění

Hádanka – hledej osobnost

Podle nápovědy uhadněte slavnou osobnost.

- je to muž, který se narodil v listopadu
- narodil se čtrnáct dní poté, co se na obloze objevila Halleyova kometa
- jeho rodné jméno je Samuel Langhorne Clemens
- byl americký novinář, spisovatel a humorista
- nejvíce se proslavil jako autor dětské literatury
- psal také cestopisy
- upozornil na sebe humornou povídkou o skákavém žabákovi
- byl vtipný a díky tomu se stal přítelem mnoha vlivných osobností
- svým psaním si vydělal hodně peněz, ale neuměl si je udržet
- jeho dvě nejslavnější knihy začínají stejně – Dobrodružství...

Sudoku

	9		1	8		3		
4				3			6	1
		3		4		9		2
	1							
	7	9	8		1			
			4					
		1				6		
		6	9	7				
			2			7		8

Řešení z čísla 2

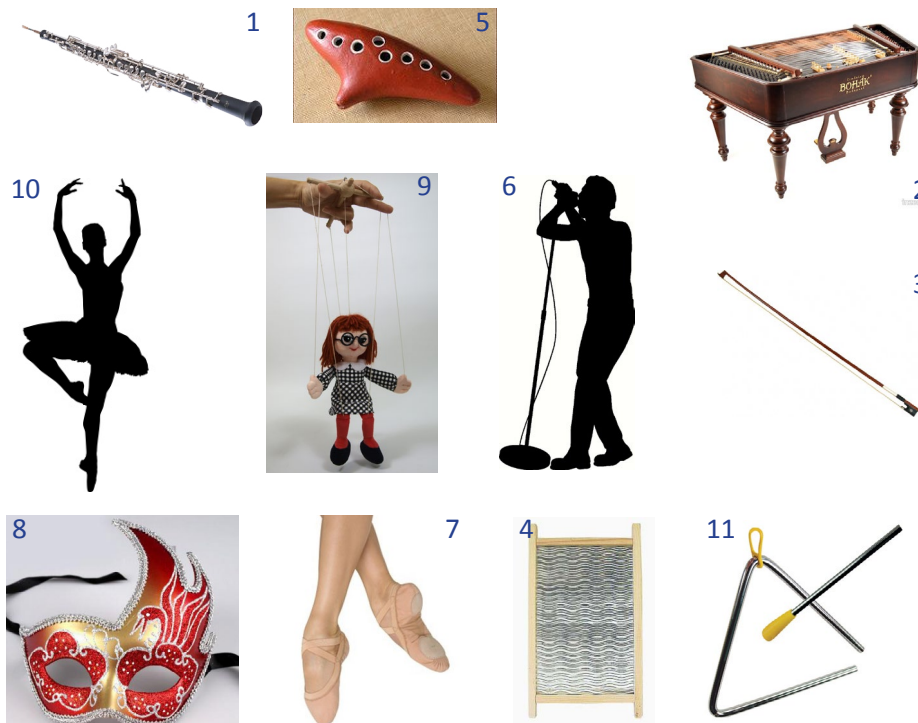
Sudoku

6	5	2	9	8	4	7	3	1
8	9	4	1	7	3	5	6	2
3	7	1	6	2	5	8	4	9
1	3	6	5	4	7	9	2	8
9	4	5	8	6	2	1	7	3
2	8	7	3	1	9	6	5	4
4	2	9	7	5	8	3	1	6
7	6	3	2	9	1	4	8	5
5	1	8	4	3	6	2	9	7

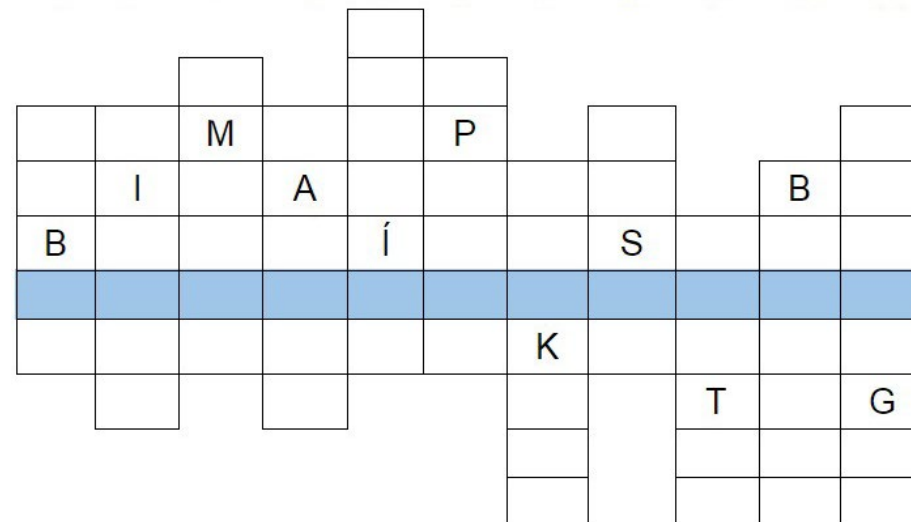
Minikvíz: 1c, 2a, 3b, 4a, 5a, 6c, 7c, 8b, 9a, 10a, 11b, 12b, 13a

Hřebenovka: Šifra mistra Leonarda

Hřebenovka

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11

V příštím čísle najdete

1. ZUŠ J. B. Foerster Jičín
2. Rozhovor s Bc. Jaroslavou Komárkovou, ředitelkou ZUŠ J. B. Foerster Jičín
3. Celostátní setkání pedagogů tanečního oboru

Chcete zviditelnit Vaši školu?

Pořádáte významný koncert, výstavu nebo představení? Napište nám, Váš příspěvek rádi uveřejníme v některém z dalších čísel časopisu proZUŠ.

Tiráž:

proZUŠ, měsíčník (září–červen), vydání 2015/2016

Vychází v listopadu 2015 v Přerově

Vydává proZUŠ z.s. se sídlem: Interbrigadistů 590/6, 750 02 Přerov

IČ: 04332512

Zaregistrováno: Ministerstvo kultury ČR pod zn. MK ČR E 22290

ISSN 2464-5176

Redakce: Šárka Procházková, Tereza Tobolíková, DiS.

Šárka Procházková, telefon: 605 439 432

Tereza Tobolíková, DiS., telefon: 777 615 315

redakce@prozus.cz, www.prozus.cz

Uzávěrka příštího čísla: 5. 12. 2015

Časopis proZUŠ je vydáván měsíčně a zdarma rozesílán e-mailem všem základním uměleckým školám v České republice. Je určen k volnému šíření a tisku. Také vy ho můžete každý měsíc zdarma dostávat do své e-mailové schránky, napište na adresu redakce@prozus.cz. Všechna již vydaná čísla najdete na www.prozus.cz.

Líbí se Vám časopis proZUŠ?

Redakce je závislá na dobrovolných přispěvcích.

Můžete ji podpořit zasláním libovolné částky

na číslo účtu 4 111 222 333 / 2010. Děkujeme!

QR platba